

TREFOLDIGHET

NYTT FRA KIRKEN I SENTRUM

03-2026

Tema: Høst

HØSTTANKER
- DIN STUND PÅ JORDEN

Av: Sissel Hasleholm

Side 3

LIVETS HØST

Av: Solveig Helljesen

Side 4-6

GRATIS MAT

Av: Åsmund Aarvik

Side 10-11

Fast givertjeneste

Trefoldighet menighet dekker selv 70 % av menighetspedagog- stillingen vår. Vi er så heldige å ha Åsmund Aarvik i den stillingen nå.

Dette muliggjør høyt prioriterte oppgaver som konfirmasjons-undervisning, tårnagenter, Lys våken, babysang og arbeid rettet mot soknets skoler og barnehager.

Menighetsrådet ønsker å finansiere mest mulig av stillingen gjennom **fast givertjeneste**.

Arbeidet er avhengig av at flere av menighetens medlemmer inngår en avtale om månedlig trekk fra sin bankkonto.

Alle monner drar. Selv en 100-lapp i måneden er betydningsfull!

Hvordan bidrar jeg?

- Opprett AvtaleGiro i nettbanken til kontonummer **3207.45.95382**
- Eller bruk QR-koden under

Kontaktinformasjon

Hvis du har spørsmål eller trenger hjelp, kan du kontakte vår kontorleder på e-post: Ingrid.Dobbe@agderkirken.no eller telefon 37 06 11 21.

Husk at ditt bidrag gir **rett til skattefradrag**, noe som gjør det enda mer fordelaktig å støtte vårt arbeid. Takk for ditt engasjement og støtte!

Forsidebilde: Høststemning. Foto: Åsmund Aarvik

KIRKE-KONTORET

Besøksadresse:
Friergangen 2 (Kirkebasaren)

Postadresse:
P.b. 99, 4801 Arendal
Kirkekontorets sentralbord:
tlf. 37 06 11 21
trefoldighet.menighet@agderkirken.no

Menighetspedagog:
Åsmund Aarvik
tlf. 37 06 11 25
aasmund.aarvik@agderkirken.no

Kantor:
Tim Harry Blomberg
mob. 476 18 744
tim.harry.blomberg@agderkirken.no

Kirketjener:
Hege Kaspersen Skjulestad
mob. 949 78 382
hege.skjulestad@agderkirken.no

Kontorleder:
Ingrid Dobbe
tlf. 37 06 11 21
mob. 918 86 659
ingrid.dobbe@agderkirken.no

Sokneprest:
Tore Laukvik
tlf. 37 06 11 24
mob. 900 70 693
tore.laukvik@agderkirken.no

Prost:
Jorunn Raddum
mob. 934 17 962
jorunn.raddum@agderkirken.no

Kirkeverge:
Björg Løhaugen
bjorg.lohaugen@agderkirken.no
mob. 907 72 959

Menighetsrådets leder:
Karin Thorsen
mob. 918 13 355
karintho@yahoo.no

www.trefoldighet.menighet.no

Tekst: Sissel Hasleholm prost em.

Høsttanker – din stund på jorden

I den vare overgangen mellom sommer og høst gikk kong Harald stille ut av tiden. Et særdeles langt og innholdsrikt liv i trofast tjeneste for land og folk var slutt. Mange, mange er det som i stor respekt og takknemlighet minnes en kjær og engasjert konge.

Høsten er en tid for ettertanke og refleksjon. Den lyse våren og den varme sommeren gikk så altfor fort denne gangen også. Vi klarte kanskje ikke helt å følge med på alt som skjedde omkring oss. Nå blir dagene stadig kortere og kveldene mørkere med et kjølig drag i luften.

Det myke høstlyset har et ve-

mod og samtidig noe avklart ved seg; de fine dagene med en siste rest av sommeren og så alle forberedelsene til vinteren. Nå er det tid for å få avlingen i hus og kanskje båten på land. Her må ryddes og her må tas vare på før storm og uvær setter inn. Slik er årets gang, slik preges våre liv og vitner om at alt som lever har sin tid.

Den svenske forfatteren Vilhelm Moberg avslutter sin kjente roman «Din stund på jorden» med disse ordene:
"Du skal alltid tänka: Jag är här på jorden denne enda gång! Jag kan aldrig komma hit igen! - Ta vara på ditt liv! Akta det väl! Slarva inte bort det! För nu är det din stund på jorden!"

Høsten minner oss om forgjenglighet. Mange blir forunt et

langt liv og når det vi ofte kaller «livets høst». Det gir klangbunn og perspektiv og erkjennelsen av at en dag er jeg ikke lenger til. Vi kan virkelig spørre om vi lever som om vi alltid skulle være her og uten tanke og omtanke for fremtiden og de som kommer etter oss. Alder bringer som regel erfaring og kunnskap. Vi kjenner Salmistens ord i Salme 90: «Lær oss å telle våre dager så vi kan få visdom i hjertet!». I en slik visdom ligger takknemlighet og glede over selve det å leve. Vi skal ikke sløse bort livet vi har - vi lever her og nå i vår stund på jorden. Det er vår tro og vårt håp at våre liv også bærer i seg kimen til det store livet som aldri tar slutt – det vi kaller det evige livet.

I høsten ligger våren gjemt. Ta vare på ditt liv!

En tone skal stige i livsdagens kveld

*En tone skal stige i livsdagens kveld
med klang fra vårt hjertelivs grunn!
Så snart er vår tilmålte tid på hell,
så kort er vår jordiske stund.*

*Men tonen skal høres, i glede og savn,
så lenge vi lever på jord:
En lovsang til livet er tonens navn;
den synger i alle som tror.*

*Vi er i din omsorg fra vugge til grav,
du ledet oss frem på din vei.
Vi takker deg, Herre, for alt du gav!
O Gud, vi er alltid hos deg!*

*Svein Ellingsen,
Norsk Salmebok nr 852 v.1,2 og 7.*

Livets høst

-Har jeg ikke fin utsikt vel? Skolemannen og den tidligere lokalpolitikeren Tore Oland står på terrassen sin og skuer utover Galtesund. Like til Merdø, og utenfor der igjen, kan han se.

Det er ikke vanskelig å si seg enig. Det er bratt opp til huset i Skytebaneveien hvor Tore har bodd sammen med sin kone, Kirsten Fiuren, i 35 år. Belønningen er et vakkert utsyn ut Galtesund, til Tromøy og Kolbjørnsvik, og like til Hølen. For ikke å glemme utsikten til Trefoldighetskirken, som troner på sin egen høyde i sentrum. Det høres godt hjem til Kirsten og Tore når klokken kimer i Trefoldighet, eller når klokkespill og musikk lyder fra tårnet, slik det blant annet gjorde i forbindelse med vår alles kjære Kong Harald V sin bortgang.

Tore Oland kunne feire 80 år tidligere i år, og selv om han er aktiv hver eneste dag fortsatt, er

Tore Oland tar imot hjemme i Skytebaneveien.

«Har jeg ikke fin utsikt vel?» Tore Oland skuer utover Galtesund fra terrassen sin.

det kanskje lov å tenke at han er gått inn i en ny fase i livet; «livets høst». -Det var ikke før for et par år siden at jeg virkelig ble pensjonist på fulltid, forteller Tore. Etter studier i Oslo til embetseksamen i filologi, flyttet han og kona Kirsten, som han har vært gift med siden 1969, hjem til Arendal. Først bodde de et par år på Hisøy, deretter 14 år på Rannekleiv før de flyttet til det store huset i Skytebaneveien.

Tore Oland startet som lektor ved Øyestad ungdomsskole i 1972. Der sto alt fra heimkunnskap via historie til kroppsøving på timeplanen. Ferden gikk videre til Arendal gymnas, som det het den gangen, i 1978. Der underviste han i historie, norsk og samfunnsfag (politikk), og er stolt av at de var skole nr to i landet som tok elever med til Brussel. Hele seks ganger reiste han til Brussel med elevene sine. Han arbeidet ved skolen fram til ordinær pensjonsalder i 2013, delvis som lektor og delvis som rådgiver. -Det var en fin kombinasjon, forteller han. Han likte å hjelpe elevene videre, til studier

og ut i arbeidslivet. Det siste fikk han også mulighet til gjennom Folkeuniversitetet, hvor han arbeidet fram til virksomheten gikk konkurs i 2024 etter 160 år. -Hadde det ikke vært for at virksomheten i Arendal ble avviklet, hadde jeg nok undervist der enda, sier Tore, og forteller med engasjement om arbeidet ved Folkeuniversitetet. At Tore har hatt stor glede av å arbeide med mennesker, og bistå dem i å lykkes med å realisere sitt potensiale, er helt tydelig.

-De to siste sommersesongene har jeg virkelig fått utfolde meg i hagen. Jeg har alltid likt hagearbeid, men nå har jeg også tid til det. I tillegg til å holde en stor hage «på stell», forteller Tore at han liker både å mure og å produsere ved til de to vedovnene de har i huset. En stor stabel med ved sier sitt om det siste, og han forteller videre at de aller fleste murene i hagen har han stått for selv. Om vinteren henter han fram snøfreseren, til glede for hele nabolaget. Etter at den gamle fikk slippe i fjor, har han skaffet seg en stor og

flott doning. Så kommer de seg opp de bratte bakkene og helt hjem også om vinteren.

Tre barn har Tore og Kirsten fostret, og nå er de alle tilbake i Arendal. -Det er godt å ha dem tett på! Tre barnebarn er det også blitt. Selv vokste Tore Oland opp på Nyli. Faren kom fra gården Nygård, og bestefaren drev gården da Tore vokste opp. Moren kom fra Froland, og han har minner fra mange somre på gården hos besteforeldrene på Løvjomås. Hjemme var han att-påklatt, med en bror og en søster som var henholdsvis 13 og 11 år eldre. Tvillingsøsteren fikk bare leve i 9 måneder. For moren var det en sorg for stor for ord.

Tore husker tilbake på en god og aktiv oppvekst på Nyli. Nå er alt arealet der bygget ut, men Tore kan fortelle om en annen tid med mange aktivitetsmuligheter. Blant annet var det hele 8 hoppbakker i området, og han har selv hoppet i Store Nygårdsbakken. Det var ikke mange hus der den gangen, men skogstereng som gikk like ned til Ribbervannet. Der ble det fisket i stor stil. Sjørreten kom opp fra Songeelva og fulgte vassdraget opp til store- og lille Ribbervann. I dag er området bygget ut med boliger. Utover det spilte unge Tore fotball, og forteller at han alltid har vært meget fotballinteressert. Han spilte i de alderbestemte klassene, som indreløper og litt i forsvar. I studietiden i Oslo spilte han litt sammen med Drillo, forteller han, og hovedproblemet da var å få tak i Drillo.

Mange av lekekameratene til Tore Oland bodde på Nyli gård, som den gangen var blitt til Arendal Guttehem. Tores mor var som en andre mor for mange av dem, minnes Tore. Når de var 14 år reiste de gjerne til sjøs. Når de

kom hjem fra sjøen, kanskje fra Australia eller deromkring, var den første de besøkte hans mor. Dette gjaldt for brorens kamerater også. Noen av guttene gikk senere i land og har fått seg både utdanning og annet ansvarsfullt arbeid siden, både via fagbrev og gjennom mer administrativ utdanning. Kameratene en har i oppveksten betyr mye, og Tore forteller at han har hatt god kontakt med mange av lekekameratene fra oppveksten hele livet siden.

Tore Olands far drev Arendal Vulk fra 1936, hvor de solgte dekk. Tore fikk tidlig stifte bekjentskap med arbeidslivet, og gikk med regninger fra han var bare guttungen. Da han gikk på gymnaset bar det rett hjem etter skolen for å jobbe i firmaet og blant annet legge om dekk. Leksene ble gjort etter arbeidet, og det var ikke sjelden han ble sittende med lekser til over midnatt. Når han ser tilbake, ser han at han arbeidet alt for mye, men oppsummerer med at «det har gått bra!».

På hjemmefronten har det vært viktig å være et team og dele på

arbeidet, ikke minst når begge har vært engasjerte og i fullt arbeid. Kona, Kirsten Fiuren, har arbeidet som operasjonssykepleier på sykehuset. Som lektor kunne Tore gå tidlig hjem fra jobb og ha middagen klar til kone og barn kom hjem. Tore er nøye med å understreke at det var snakk om den «vanlige» middagen, den mer kompliserte var det Kirsten som tok seg av. Tore forteller at han nok var litt bortskjemt hjemmefra. Moren var husmor, men startet å jobbe på Arendal sykehjem da barna var ute av redet. Den gangen var det 69 plasser på sykehjemmet, minnes han. Morens arbeidstid var fra 7 til 11, da var morgenstellet ferdig. Så var det ned igjen kl 15 for å fullføre arbeidsdagen. En slik arbeidstid kunne ikke gått i dag. Faren døde tidlig, mens han fortsatt var i 60-årene.

Politikeren Tore Oland vil nok være kjent for mange. Han forteller at han har jobbet med politikk siden 1972, og gikk fra partiet Venstre til Høyre etter EU-debatten i 1972. Medlem i partiet Høyre har han vært siden 1973. Det ble tre perioder i

Tore Oland besiktiger hagen og selvlaget hagemur.

kommunestyret i Øyestad, som leder i skolestyret i flere perioder. Han vikarierte også som skolesjef i Øyestad en periode den gangen. I Arendal ble det fire perioder i bystyret, blant annet som medlem av tre komiteer på helse- og omsorgsfeltet, en av periodene som leder.

Primærinteressen har vært skolepolitikk og eldrepolitikk, som han mener er hovedoppgavene til kommunene. Særlig etter 1990 har han vært opptatt av omsorg, og han er skuffet over at ikke omsorgsspørsmålene har vært mer i fokus i samfunnet. Feltet interesserer ham sterkt fortsatt, og han var en av initiativtakerne bak fakkelaesjonen i Arendal tidligere i år. Han snakker seg varm om hva han mener gjøres feil i dag og hvordan ting burde være. God detaljkunnskap om omsorgspolitikken som føres både lokalt og sentralt avslører at Tore Oland følger svært godt med, og liker å diskutere og bryte meninger. - Også den norske kirke må bli mer aktiv i forhold til eldrepolitikk, og være opptatt av at de eldre får en verdig omsorg, sier Tore. -Kirken er på mange måter et politisk organ, og har klare meninger på flere områder. Kirken som sådan burde derfor ha enda mer fokus på den eldrepolitikken som blir ført, både lokalt og i Norge. De eldre må bli tatt bedre vare på, avslutter han.

Tore Oland er Cand Philol med historie som hovedfag, i tillegg til fagene statsvitenskap og norsk. Hovedoppgaven ble skrevet om krakket i Arendal, og et rederi som ble etablert i den sammenheng, Hannevik-rederiet. Tore Oland samlet dokumentasjon om rederiet fra 1880 og fram til 1950, og hele det arkivet er nå levert til Kuben. Alt engasjement

i arbeid og fritid har medført at Tore Oland ikke bare har ett, men to kontorer hjemme i huset sitt. Kona Kirsten letter på sløret og forteller at en del av årsaken er at han nok ikke er den beste til å rydde og kaste, selv om Tore selv mener han stadig gjør framskritt på det feltet.

Når Tore Oland ser tilbake, oppsummerer han med at han har levd et langt liv som han er glad for. Han er medlem av Den norske kirke og er glad i Trefoldighetskirken i Arendal, men sier samtidig at han har vært alt for lite aktiv i kirken. Han går i kirken til høytider og andre merkedager, skoleavslutninger med elevene og noen ganger ellers. Ikke minst kulturelle aktiviteter kan trekke Tore Oland til kirken. Kona Kirsten Fiuren er metodist, så han har gått en del i metodistkirken sammen med henne. Han trekker også fram at han var såkalt Credo-russ i sin tid. Ellers har han undervist i religion på ungdomsskolen. Han mener forøvrig at kirken har en naturlig tilknytning til staten, og var ikke tilhenger av skillet mellom stat og kirke.

"Du skulle ha kommet tidligere når flere planter stod i blomst," sier Tore.

Tore forteller at selv om han liker å gå på konsert og lytte til musikk, er han totalt umusikalsk selv. Han mimrer tilbake og kommer med en historie fra den gangen han kunne teksten i det episke diktet Terje Vigen utenat. Kona Kirsten lærte ham melodien til diktet, og han følte at den satt så godt at han ville videreformidle både melodi og tekst til elevene sine. Etter å ha sunget gjennom melodien en gang var det dørgende stille i klasserommet. Så var det en elev som spurte om han kunne gjenta det hele, noe han gjorde to ganger. Han syntes selv det gikk veldig greit, inntil en elev rakte opp hånda og lurte på om det var tre ulike melodier til Terje Vigen.

Samtalen avsluttes med en liten runde i den velstelte og frodige hagen. -Du skulle ha kommet tidligere, sier Tore, når flere planter sto i blomst. Det har vært en varm og tørr sommer. Vi kaster et siste blick ut Galtesund, mot horisonten, og det er bare å konstatere at utsikten fra Tore Oland og Kirsten Fiurens hjem er uendelig god å hvile blikket på.

Høstens konserter i Trefoldighetskirken

Fredag 23. oktober kl 19:00: *HAVET OG LIVET- en minnekonsert for å ære havets folk. Arrangør Kielland-nettverket.*

Medvirkende: Maria Haukaas Mittet, mannskoret ØY, Merete Haslund, Kari-Andrea Bygland Skjævestad, Hans Inge Fagervik, Lucas Fagervik, Leif Rino Müller.

Gjennom ord og toner, sterke tekster og betraktninger ønsker vi å ære havets folk. Må vi aldri glemme dem- de som lytter til bølgen og forstår dypets hemmeligheter, de som vender ansiktet mot vinden og som har havet som sin arbeidsplass. De som har risikert livet, og de som har ofret det for vår velstand. Deres innsats har formet landet vårt! Havet tar, og havet gir! Vi hedrer havets helter!

Vi ønsker velkommen til en varm og nær konsert. Billetter kan kjøpes ved inngangen.

Søndag 8. november kl. 18:00: *Requiem av John Rutter i tillegg til musikk av bl.a. Mendelssohn og Carl-Andreas Næss.*

Medvirkende: Trefoldighet aspirantkor, Trefoldighet barnekantori, Trefoldighet Ungdomskantori, Trefoldighet kantori, Agder Kammerorkester, Ingrid Vetlesen, sopran og solister fra Trefoldighet ungdomskantori.

Mendelssohn har skrevet en stor symfoni nummer to som var et bestillingsverk til markeringen av boktrykkerkunstens 500 år. Han skrev dermed sin symfoni som han kalte for «Lobgesang». Gjennom slutt-satsene i symfonien hører man koralen «Nå la oss takke Gud». Denne kvelden er det utdrag av første sats vi får høre, og den er for orkesteret alene.

«Hear my prayer» av Mendelssohn er en av de store klassiske Perlene for sopransolist og kor. Teksten er basert på Salme 55 i bibelen og er en bønn til Gud i en tid med nød, der håpet hviler på at Gud hører, hjelper og bærer den som stoler på ham. I stykket hører vi at Gud gir styrke og fred, selv i tider med svik og uro.

Requiem av John Rutter ble uroppført i USA i 1985 og er ofte fremført. Det bærer med seg et ønske om fred og fremstår som et trøstende requiem til de etterlatte. Det har vakre melodier med bl.a. harpe som et fremskutt element i orkesteret. Tekstene bærer med seg håp og lys, de er en kombinasjon av både engelsk og latin og kan kanskje derfor oppleves litt nærere og mer personlig.

Spesielt i andresatsen hører en påvirkning av spirituals inn i Rutters klassiske univers. Rutter leker med både effektfulle akkorder og dissonanser i disse vakre linjene han understøtter tekstene med.

Maria Haukaas Mittet

Mannskoret ØY

Ingrid Vetlesen, sopran

Trefoldighet kantori og Agder Kammerorkester

Tekst og foto: Harald Tallaksen

Vindruer og kornaks

Nattverdsymboler i kirkerommet

Det som skjer i kirken i form av ritualer, liturgi, ulike symboler og tegn er til hjelp for oss i møte med det hellige.

Hvis vi kikker oss rundt i Trefoldighetskirken, vil vi se flere varianter av motiver med vindruer og kornaks. Dette er symboler for brødet og vinen som deles ut i nattverden.

Hellig handling

Ordet nattverd betyr kveldsmåltid og ble tidlig en sentral handling i kirken. Den første nattverden fant sted på skjærtorsdag, da Jesus var samlet med sine venner i Jerusalem. Jesus delte brød og vin og ba dem gjøre dette til minne om ham. For kristne er nattverden en hellig handling som gir fellesskap med Jesus, tilgivelse og åndelig styrke.

Brødet symboliserer Jesu kropp, som ble gitt for menneskene. Det minner om fellesskap, liv og Guds omsorg.

Vinen symboliserer Jesu blod, som ble utøst for menneskenes frelse. Den minner om tilgivelse, den nye pakten mellom Gud og mennesker og håpet om evig liv.

Sammen uttrykker brød og vin fellesskapet med Kristus og med hverandre, og de minner om Jesu død og oppstandelse.

En handling i endring

Nattverden har vært en sentral del av kirken siden kristendommens første tid. Gjennom historien har kristne forstått nattverden på ulike måter. I

Detalj av omrammingen rundt altertavlen med druer og kornaks. Den tyske arkitekten Egon Schmäuser (1860-1925) var byggeleder for kirken og tegnet bla. prekestolen og omrammingen rundt altertavlen.

Malt veggfrise med kornaks og vinranke(?) som motiv. Opprinnelig var det planlagt dekor på hele endeveggen i koret, men byens økonomiske krakk i 1866 gjorde at byggekostandene måtte kuttes.

Sandsteinskapitélene i Trefoldighetskirken er inspirert av middelalderens kirkekunst. Druer er blant de vanligste plantemotivene i kirkearkitektur. Kapitélene ble hugget hos F. Westphal i Hamburg.

middelalderen ble den ofte sett som et offermåltid, mens reformatorer som Martin Luther, Ulrich Zwingli og Jean Calvin på 1500-tallet la større vekt på nattverden som en gave fra Gud til de troende.

Så sent som i siste del av 1800-tallet var det i Norge påbud om at alle voksne skulle gå til nattverd minst en gang i året. Selv om påbudet eksisterte formelt, hadde det ikke blitt håndhevet på flere tiår. Antallet som gikk til nattverd hadde vært dalende helt siden 1850-tallet.

Tidligere måtte man være konfirmert for å kunne delta i nattverden i Den norske kirke, men fra 1969 ble det på visse betingelser åpnet adgang for dem som har fylt 12 år. Fra 1993 ble det tillatt for alle barn som var døpt og i følge med voksne å delta i nattverden, uavhengig av alder.

I den katolske kirke brukes kun alkoholholdig vin av druer. I Den norske kirke brukes "Hvilken som helst type ren, vanlig druevin – hvit eller rød". Menighetsrådet i hver enkelt menighet som avgjør om det skal brukes rød eller hvit vin, og om vinen skal være alkoholfri eller alkoholholdig.

Tekst og foto: Åsmund Aarvik

Myra LilleYngres har startet opp igjen!

Myra LilleYngres er en klubb for barn fra 1. til 7. klasse. Vi holder til på Fredly bedehus og har samlinger annenhver tirsdag i partallsuker.

Du trenger ikke være spesielt flink til noe for å være med, LilleYngres er for alle. Vi leker, lager fine ting, går på tur og spiser god mat. Hver gang hører vi en fortelling fra Bibelen. Nå er vi i gang igjen etter sommerferien. Det er litt rart at Liv ikke er der. Liv har vært med som leder i over 50 år. Nå er det Åsmund som har hovedansvaret for LilleYngres.

Vi hadde første samling i høst 15. september. Da lekte vi mye. Det er en fin måte å bli kjent på. Neste gang skal vi spille spill. Kanskje du kan bli Myra-mester i Ludo? På hver samling har vi utlodning. Ett lodd koster 10 kroner. Derfor er det lurt å ha med litt penger til utlodningen.

Noen har sagt at tirsdag er en vanskelig dag. Da er det både fotballtrening, speider, håndball og flere andre aktiviteter på gang i Myra. Gi oss gjerne tilbakemelding dersom dere tenker at det er andre dager som kunne vært bedre. Vi tror vi kommer til å holde fast på tirsdag fram til jul, men etter nyttår kan det være aktuelt å bytte til en annen dag.

Datoer for LilleYngres i høst er:

15. september, 13. og 27. oktober og 10. og 24. november.

Myra LilleYngres

Gratis mat!

Vi kan finne mye god mat i naturen i Norge, som for eksempel steinsopp.

Det er så mye ettertraktet mat som det er mye av her i Norge og som er helt gratis. Hvis du bare har litt tid og litt kunnskap. Det er Roberta Dahl som sier dette. Hun er leder for Aust-Agder sopp- og nyttevekstforening.

- I foreningen har vi fire grupper, forteller Roberta. Vi har Soppgruppa som konsentrerer seg om soppkontroll, soppkurs og utdanning av soppkontrollører. Den andre gruppa jobber med farging av garn og tekstiler med farger fra sopp. Nyttevekstgruppa sprer informasjon om alt det som vokser i naturen og som vi kan bruke til matlaging og som vi kan ha nytte av på andre måter. Kartleggingsgruppa registrerer alle slags arter i Artsdatabanken. Artsdatabanken er en nasjonal

kunnskapsbank for naturmangfold i Norge. Registreringen vi gjør er med å gi viktig informasjon om «helsetilstanden» i norsk natur.

- Vi prøver å ha tilbud for forskjellige interesser, for eksempel nyttevekstkurs, kurs om tang- og tare, kurs i plantefarging, matlagingskurs, nybegynnerkurs for de som vil plukke sopp og kurs for soppakkynndige og nyttevekstsakkynndige. Jeg har de siste årene hatt kurs der vi har gått rundt og funnet spiselige planter som vokser i Arendal sentrum. Vi har mange av dem. Bare herfra til GARD kan vi finne nesten 40 spiselige planter.

Kan du komme med noen eksempler?

-Skvallerkål, nesle, engsyre, smalsyre, smørbukk, forskjellige vikker og mange flere. Nå er det tid for å sanke neslefrø. De gir ikke så mye smak, men er fulle

av næringsstoffer. Når jeg lager en gryte, strør jeg noen neslefrø oppi som et kosttilskudd. Hvis du spiser nesle og tang og tare, har du nesten dekket alle de vitaminer og mineraler kroppen din trenger.

Tang og tare er ukjent for mange når det gjelder mat.

- Det er ingen tang og tare som er giftig her i Norge. Ikke alle smaker like godt, og du må holde deg bort fra forurenkede områder. Fingertare har litt mye jod, så vi skal ikke spise for mye av den. Jeg velger ikke å bruke den. Men jeg høster tang og tare, som jeg tørker før jeg pulveriserer den. Så tar jeg i en teskje eller to når jeg lager mat.

Tang er veldig næringsrikt. Roberta tørker og maler opp tang som hun bruker som tilskudd i mat.

Mange er litt redde for å prøve sopp fordi det er noen sopper som er giftige.

- Det er fem dødelige sopper her i Norge om høsten. Det er hvit og grønn fluesopp, butt og spiss giftslørsopp og flatklokkehatt. Den er liten og brun, så et godt tips kan være å unngå små brune

sopper. I tillegg er det en del sopper som må varmebehandles for at vi ikke skal bli dårlige av dem, som rødskrubbb.

Har du noen gode tips til de som har lyst til å prøve seg på soppanking?

- Jeg vil ikke anbefale bare å kjøpe en bok å gå rundt med den i skogen. I Sopp og nyttevekstforeningen har vi flere kurs som er en fin introduksjon til de som vil lære mer om sopp. Vi har også gratis soppkontroll flere ganger i løpet av høsten, på Hove og Dømmesmoen. Du finner alt i kalenderen på hjemmesida vår. Vi skulle hatt to soppkontroller nå, men vi har utsatt dem. Det har vært så tørt, og derfor er det ikke noe sopp i skogen.

- Heldigvis er det meldt regn til helga. Det har jeg gått og ventet på. Der er akkurat som jeg står på startstreken, klar til å springe ut i skogen for å lete etter sopp.

Hvor lang tid vil det ta før vi kan høste sopp?

- Det tar bare NOEN dager. Jeg har lest at en sopp er som en svamp. Når det kommer vann, sveller den opp og blir stor og fin på noen få dager. For eksempel steinsopp vokser veldig fort, en dag kan den stå der frisk og fin, og neste dag er den råtten og ødelagt.

Er det mye sopp og nyttevekster her i området rundt Arendal?

- Tromøya er helt fantastisk, Hisøyskogen er fin. Ved Libru er det noen veldig fine steder. Egentlig kan du si: der det er skog er det sopp. Og så finner du forskjellige type sopp ved forskjellige typer trær.

Er det sånn med sopp som med en del andre ting at mange har hemmelige plasser?

- Ja, noen vet om plasser som de ikke forteller om til andre. Jeg har ingen hemmelige steder.

Jeg vet at det har kommet en APP som viser hvor du kan finne sopp, men jeg har ikke prøvd den selv ennå.

Hvordan våknet din interesse for sopp og nyttevekster?

- Jeg vokste opp i England, og der forbant vi alltid sopp med feer og magi og sånt. Så flyttet jeg til Sverige, og mannen min tok meg med på tur i skogen. Der var det massevis av sopp. Jeg bestemte meg for å bli med på et soppkurs, og sånn begynte det. Interessen for planter kom egentlig fra interessen for medisiner, jeg var veldig opptatt av urtemedisin og så gikk det over i en interesse for nyttevekster.

- Nå er jeg pensjonist, men jeg har vært barnehagelærer. Jeg lærte barna om sopper og planter de kunne spise. Det førte til

at jeg også måtte ha kurs for foreldrene om kvelden fordi ungene hadde sagt til dem: Roberta har sagt av vi kan spise denne. Og da ble selvfølgelig foreldrene litt usikre på om de kunne stole på det. Derfor hadde jeg kurs for dem også, så de kunne bli trygge på hva som var spiselig.

Året i Aust-Agder sopp- og nyttevekstforening er preget av sesongene. På våren er det sesong for nyttevekst, på høsten er det tid for sopp, bær og frøsanking. Og om vinteren har vi kurs i dendrologi, det vi si læren om trær og busker. Der lærer vi blant annet om hvordan vi kan bestemme trær ut fra bark og knopper. På hjemmesiden til Aust-Agder er det en kalender hvor du kan finne datoer på alle arrangementer. austagder.soppognyttevekster.no

Roberta har spiskammeret fullt av glass med underlige siruper, frø, sopp, syltetøy og saft.

- Jeg prøver alltid å bruke noe jeg har plukket når jeg lager mat. Hver gang, sier hun med et lunt smil.

Robertas spiskammer er fullt av forskjellige glass og flasker med mye spennende hun har laget.

Kong Harald Vs død

La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg! I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, hadde jeg da sagt dere at jeg går og vil gjøre i stand et sted for dere? Og når jeg har gått og gjort i stand et sted for dere, vil jeg komme tilbake og ta dere til meg, så dere skal være der jeg er. (Johannes 14)

I sorg, i takknemlighet, er vi samlet til sørgegudstjeneste. Vi har kommet fra hvert vårt sted, med ulik bakgrunn og forskjellige ståsted – fra mange rom – for å ta del i et større fellesskap. Et sted for å sørge over vår kjære konge, Harald V. Et fellesskap der vi alle hører til, med rom for alle. Slik kongen ønsket det for oss.

«I min fars hus finnes mange rom,» sier Jesus i teksten som er valgt for denne gudstjenesten. Det høres nesten ut som et slott, med saler på rekke og rad, og stuer og værelser, det ene etter det andre. – Som et staselig praktbygg en konge verdig. «I min fars hus finnes mange rom.»

Lik det Kongelige slott i enden av Karl Johan. Det har vært vår kjære konges bolig, og hans arbeidsplass. Men ikke en bolig for tilbaketrekning til rikdom eller dyre skatter.

Det var helt andre rom kong Harald la til grunn for sin kongsgjerning. Det var rommene

Kong Harald V. Foto: Kimm Saatvedt, Det kongelige hoff

mellom oss mennesker. Det var stedene der vi bor og hører til. Det var historien og tradisjonene på hver plass. Det var hver og en av oss, slik vi hadde det. «Det var som han snakket til meg,» har mange sagt i disse dagene, etter at han døde. Som om han med ordene sine bredte kongekappen omkring oss, og under den gav oss alle rom. Rom for å være forskjellige. Rom for å være seg selv. Sammen som et folk.

Når han skulle komme på besøk, bød vi på det beste vi hadde. Det var i nyttårstalen i fjor han sa: «Vi er selvsagt klar over

at alle gjør seg ekstra flid når vi skal komme på besøk. Men det fins jo der fra før. Klubber, kor, korps og folk – de finnes ikke opp fordi vi kommer. Alt dette holdes levende hver dag – over hele landet.

Når bygder og byer har forsøkt å gi sin aller fineste gave til kongen, og til dronningen, gir han det tilbake til oss, og peker på hvilken skatt vi har å forvalte. Men det fins jo der fra før.

Fellesskapets skatt, som vi har sett komme så sterkt til syne i dagene etter kongens død.

Samhørigheten som har vist seg mellom oss. Hvor finner vi den når de store hendelser legger seg, og livet og hverdagen tar tak i oss? Hvor finner vi den når vi kjenner på motsetninger, utenforskap, forskjellsbehandling og uenighet? Hvor finner vi den når vi kjenner oss små. Ensomme. Sårbare. Alene.

«Gå inn i din stue, hvor liten den er, så rommer den noe ditt hjerte har kjær» sier to små linjer fra Arne Paaske Aasens kjente vise, «De nære ting».

Kanskje var det noe av dette som var kjernen i kongens kjærlighet og omsorg for oss. Det var ikke tilbaketrukket i sitt slott han levde sitt liv eller hentet sine verdier. Han besøkte sitt folk der vi bodde. Han kom hjem til vår stue. Og så sa han: «Det fins jo der fra før.»

Ja, som om han pekte på deg og meg og sa: Du er god nok. Du er allerede den du skal være. Du skal ikke bli noen andre. Han snakket om dette i sin takketale ved kongeparets 80-års jubileum. «Det var nok vanskelig for min far å følge etter min høyt aktede farfar. Og det var vanskelig for meg å følge etter min folkekjære far,» sa han.

«Men jeg fant fort ut at den eneste måten å gjøre det på, er å gjøre det på sin egen måte. Ved å være seg selv. Det gjelder for oss alle her i livet.»

Ja, nettopp. Vi er skapt til å være den vi er! Ikke bli en annen, ikke gjøre oss til, eller spille en rolle. Men til å ta vare på vår egen verdi, og like mye ta vare på vår nestes verdi; akseptere hverandre, støtte hverandre, tilgi og elske hverandre.

Å, om vi kunne klare det!

Så skal vi ikke klare det alene. Det var jo dette som berørte så mange dypt, hageselskapstalen fra 2016, der han sa hvem som skal få regne seg som nordmann. Han pekte på hver enkelt av oss, og trakk oss til seg, og kalte oss et folk, det norske folk. I dag vil jeg vil si: Kongens folk. Slik vi har vært Kong Haralds Vs folk, skal vi fortsette å være Kong Håkons VIIIs folk. Han har lovet at han vil stå oss bi, både når våre rom er pyntet til fest, og om de skulle rase sammen.

Det hører også med til vår kristne arv at det også finnes en annen konge. En konge med et hus, med mange rom. En konge som går ned i det lave, inn i den minste hytte og krok, som løfter opp de små.

«I min fars hus finnes mange rom,» sier Jesus. Det er ordene

fra ham som åpner stengte dører: Ikke ved makt eller sverd. Ikke ved krav eller dom. Men ved død og oppstandelse; ved kjærlighet og nåde. Det skal bære vår nye konge, slik det har båret kong Harald. Det skal bære oss, når vi strever med våre rom, både i vårt indre og i det ytre.

Det som skal til, fins der fra før. Ja, hva fins der fra før? Jo, der finnes Guds kjærlighet og nåde. Den som alltid vil være der, før vi trer inn, og ta oss imot. La ikke hjertet bli grepet av angst. La oss leve som Kong Harald ønsket det for oss: At vi skulle kjenne oss som ett folk. At vi skulle kjenne vår egenverdi, og gi hverandre del i fellesskapet. – Han som gav alt for å holde vår bygning sammen, med de mange mennesker og rom. Det som skal til, fins der fra før. Kjærlighet og Nåde

Mange kom for å skrive hilsener i kondolanseprotokollen. Foto: Åsmund Aarvik

Tekst: Jorunn Raddum

Markering av kong Harald Vs død i Trefoldighetskirken

Vi ser tilbake på to veldig spesielle uker i Trefoldighetskirken, fra dagene rundt vår kong Harald Vs død og begravelse.

Som signalkirke har det både hvilt på oss, og vært vårt privilegium, å få åpne kirken for lystenning og sørgemarkeringer, sammen med mange kirker over hele landet.

Torsdag 27. september, da det ble klart at kongen var svært alvorlig syk, skulle Trefoldighet barnekantori og ungdomskantori etter planen samles til korøvelse. Dirigent Kaia Draugedalen Blomberg besluttet at øvelsen måtte gå ut, og heller erstattes med en samling som ivaretok situasjonen. Barna og ungdommene fikk tenne lys og skrive sine hilsener til den syke kongen. Treet fikk gjennom uken mange hjerter med hilsener på.

Sofia Margrethe Sporaland og Victoria Draugedalen Blomberg ble en del av NRKs dagsnyttssending den kvelden. «Når jeg tenker på kongen, så tenker jeg på at han var en veldig varm og god person, og jeg husker spesielt at han holdt en tale hvor han sa at nordmenn ikke er bare en viss type mennesker, men at alle må få lov til å være seg selv. -Og det tror jeg har vært veldig viktig for mange,» sa Sofia.

Da kongens dødsbudskap kom, **fredag 28. august**, ble kirken åpnet for stillhet og lystenning. Folk kom innom gjennom ukene frem mot begravelsen, og kondolanseprotokollen ble fylt av hilsener.

Gudstjenesten **søndag 30. august** ble en sørgegudstjeneste, etter liturgien som var forberedt fra sentral-kirkelig hold. Ministrantene Heidi Homme Tjomstøl og Eline Jørgensen

Kø for å skrive i kondolanseprotokollen.
Foto: Karin Thorsen

Engene deltok sammen med hele Trefoldighets stab og frivillige medarbeidere.

Medlemmer av Arendal bystyre var til stede sammen med statsråd Sigrun Aasland, ordfører Robert Cornels Nordli, varaordfører Inger Brokka de Ruiter, kirkeverge Bjørg Løhaugen og menighetsrådsleder Karin Thorsen.

STL (Samarbeidsråd for tros- og livssynssamfunn) var invitert til å delta med lystenning både ved sørgegudstjenestene og i kongens begravelse **onsdag 9. september**. I Arendal var STL til stede ved sendingen av begravelsen i Store Torungen, som kommunen hadde åpnet opp for denne anledningen.

Sofia Margrethe Sporaland og Victoria Draugedalen Blomberg intervjujes av NRK ved treet med mange hjerter med hilsener på. Foto: Screenshot fra NRK Dagsrevyen

Torsdag 27. september fikk Trefoldighet barnekantori og ungdomskantori tenne lys og skrive sine hilsener til den syke kongen. Foto: Åsmund Aarvik

Medlemmer av Arendal bystyre sammen med statsråd Sigrun Aasland deltok på sørgegudstjenesten. Foto: Sindre Haugen Mehl

Fra sørgegudstjenesten søndag 30. august. Foto: Sindre Haugen Mehl

STL (Samarbeidsråd for tros- og livssynssamfunn) var til stede i Arendal kulturhus ved direktesendingen av begravelsen på TV. Foto: Terje Sandvik

Glimt fra Arendalsuka 2026

Årets tema var røtter. I kirkerommet var det utstilt verker av kunstner Gunvor Nervold Antonsen. Årets Arendalsuke hadde et variert og innholdsrikt program. Guds-tjenester, konserter, Salmer på pøbb, teologiske temaer og dagsaktuelle temaer. Under ser du glimt fra uka.

Eyolf Dale (flygel) hadde i år komponert **bestillingsverket** «Arendals-messa». Denne ble urfremført under åpningsgudstjenesten og spilt i konsertform den påfølgende kvelden. Oscar Andreas Haug- trompet og Tim Harry Blomberg - orgel.

Preses Olav Fykse Tveit holdt preken under årets **åpnings-gudstjeneste**.

Under «**Messe for verdighet**», holdt Cecilie Beisland Holm en livsrefleksjon.

Thomas Isaksen

Årets **lunsjkonserter** var veldig godt besøkt. I år Leif Rino Müller fått med seg Ellen Halvorsen Lervold, Tore Ljøkjel og Thomas Isaksen til å ha 3 flotte konserter.

Torsdag arrangerte Kirkerådet arrangementet med navnet: «**Hvis ikke nå, når? Tro håp og handling for klima og na-tur**» Her var det samtale med Sunniva Gylver, Tale Hungnes og Bjørnulf Benestad, ledet av Pål Kristian Balstad

Tradisjonen tro, ble det holdt økumenisk **fredsgudstjeneste**.

Årets vinner av **Brobygger-prisen**, Dialogforum Østfold, fikk utdelt prisen torsdag kveld.

Leder av Kirkerådet; Harald Hegstad

Bjørnulf Benestad, Sunniva Gylver og Tale Hungnes.

Økumenisk fredsgudstjeneste

Dialogforum Østfold mottar årets Brobyggerpris.

Min salme

Du evig sterke Gud og Far

*Du evig sterke Gud og Far,
som alt i dine hender har,
som over havets dyp har makt,
og grenser for dets vei har lagt.
Vær nær hos dem som vi har kjær,
når de i storm og fare er!*

*Vår frelser, på et ord fra deg
de ville bølger roet seg.
På opprørt sjø du vandret trygt
og sov i båten uten frykt.
Vær nær hos dem som vi har kjær,
når de i storm og fare er!*

*Du gode Hellig Ånd var nær
da natt og kaos rådet her.
Ved deg steg liv og orden frem,
og jorden ble et lysets hjem.
Vær nær hos dem som vi har kjær,
når de i storm og fare er!*

*O hellige treenighet,
gi våre kjære kraft og fred!
Bevar dem du når stormen slår,
vær med dem du hvor ferden går.
På land og hav, i hjem og havn
skal lovsang lyde for ditt navn.*

T: William Whiting
O: Anders Nilsen Haave
M: John Bacchus Dykes

Tar du
utfordringen
til å dele en salme
med Menighetsbladet
dets lesere?
Kontakt oss.

For en oppgave! Min skoledag begynte alltid med en salme, som her.

Jeg ble akseptert som korgutt i mitt lokale kirkekor som hadde, og fortsatt har et veldig høyt nivå, høyt nok til å kunne være et vikarkor i den lokale domkirke. Her begynte en kjærlighet for kirkesang, eller hymner eller salmer, som de kalles her. Med tiden ble det orgelspill i den lokale landsbykirke hvor det nesten bestandig var noe få stemmer som skulle konkurrere med orgelet og organisten, men uansett gjorde en viktig jobb med kirkesang. Her ligger mine kirkemusikalske røtter, dypt i den Anglikanske kirke.

Den lutherske kirke er kjent for sin menighetsdeltakelse og har derfor plassert salmesang høyt. Da jeg begynte som organist i den Norske Kirke var det Landstads reviderte salmebok som var i bruk, men så i 1973 kom et prøvehefte med 225 andre salmer og bibelske salmer. I 1985 fikk vi en ny salmebok som inkluderte flere nye salmer fra Salmer 1973, nye oversettelser og selvfølgelig mange av de gode og gamle.

Vår nåtids salmebok fra 2013 har 899 vanlige salmer pluss 90 bibelske omkvad. Hvordan plukker jeg «Min salme» fra såpass mange? Tenk, vi har salmer fra nesten hele verden, vi har de flotte keltiske salmer, vi har spirituels, de fleste på norsk, men noen står igjen i eget språk. Vi har våre store diktere som har bidratt i stor grad med dikt og salmer. Her tenker jeg på Svein Ellingsen med 43 salmer og 15

oversettelser og Eyvind Skeie med 38 salmer og 17 oversettelser. Det finnes mange fler, men jeg må tilbake til min salme som jeg må velge utfra de 899 som vi har til disposisjon i en meget omfattende salmebok.

Jeg har ikke en, «Min salme», men flere, «Mine Salmer». Jeg håper jeg blir tilgitt om jeg velger to engelske som har fått fine, gjennomtenkte oversettelser som holder seg tett til de opprinnelige tekster. Jeg er glad i begge, både på grunn av tekst og musikk.

Musikken kan ha mye å si for en organist, om musikken utdyper teksten, om en faktisk liker den melodien eller ei, vi er tross alt mennesker. Begge to ble inkluderte i Salmeboka 1985. Den ene ble etter hvert ganske mye brukt, men ikke den andre. Jeg må velge imellom NoS 628, Du evig sterke Gud og Far og NoS 416, Du Far og Herre, du som rår.

Min salme er den minst kjente, nr. 628 Du evig sterke Gud og Far. Forfatteren William Whiting skrev den i 1860 til en som var elev ved Winchester korskole hvor Whiting var rektor. Gutten skulle reise til USA, og var meget skremt ved tanken på reisen. Whiting hentet inspirasjon fra bibelens Salme 107:23-31 om Jesus som stiller stormen på Genesaretsjøen. Han hadde selv opplevd en nesten katastrofal storm i Middelhavet.

Vi kan forstå at teksten dreier seg om sjø, storm og trygghet. Den har med tiden blitt en sjømannsalme. I salmeboka står den under bønn og forbønn, og

den åpner straks for en videre tolkning. Stormer på sjøen kan være enorme: krefter som slippes fri er voldsomme, skremmende, og vi mennesker er maktesløse mot dem.

Livet er som en reise. En stille sjø er vidundelig, det samme kan sies om livet, men som vi alle vet, er det ikke alltid slik. Det er alltid utfordringer som må møtes og bearbeides. Hvordan vi takler disse utfordringer kan styre livet videre.

Salmen minner oss hvor viktig troen er i livets løp. Vi skal tro på Gud Faders makt, selv om det ofte kan være vanskelig: Vi kan få ro i sjelen gjennom Frelseren, Jesus Kristus. «Du Hellig Ånd vær nær», trøsteren som er til stede til tross for alt ille; vold, ondskap og urettferdighet vi ser

rundt oss.

Noen kloke ord jeg hørte en gang, «Ja, det er så mye som er ille og ondskapsfullt i verden, men tenk hvordan det kunne vært om Gud ikke var til stede.»

Det siste verset er det som binder alt sammen:
*O hellige Treenighet, gi våre kjære kraft og fred
Bevar dem du når stormen slår,
vær med dem du hvor ferden går.
På land og hav, i hjem og havn skal lovsang lyde for ditt navn.*

Til slutt, det siste verset i min andre salme:

*Lat Anden i vårt hjerte bu med balsam og med trøyst!
Lat tvilen vike for vår tru; i jord-skjelv, storm og eld, kom du, kom, linne susings røyst.*

Stormo
Nordsjø Idé&Design
Strømsbusletta 11, Arendal
Telefon 37 00 56 56
Mandag-fredag 07.30-18.00
Lørdag 09.00-15.00

interoptik
Corneliussen
Briller Kontaktlinser Synsundersøkelser
Off.Godkj. Optiker Arnt Corneliussen
Havnegaten 1, Arendal, tlf 37 02 16 82

Quiz

ved Jens Barland

Test dine allmennkunnskaper:

1. Hva heter forsoningsfesten jødene feirer om høsten?
2. Når er vinterdagen da man snudde primstaven og begynte på vinterhalvåret?
3. Hvilket bær heter på svensk hjortron?
4. Hva betyr månedsnavnet november?
5. Hvem skrev romanen «En dag i oktober»?
6. Når er det høstjevndøgn?
7. Hvilken fugl er knyttet til amerikanernes feiring av «Thanksgiving Day»?
8. Hvem skrev manus og regisserte filmen «Høstsonaten»?
9. Hva er en slui?
10. Når starter hummerfisket?

SVAR PÅ QUIZ

1. Yom kippur.
2. 14. oktober
3. Molte
4. Den 9. måneden (etter den romerske kalender)
5. Sigurd Hoel
6. Vanligvis på 22. eller 23. september.
7. Kalkun
8. Ingemar Bergman
9. Et gammelt håndredskap til å treske korn med.
10. 1. oktober.

Fotoalbum

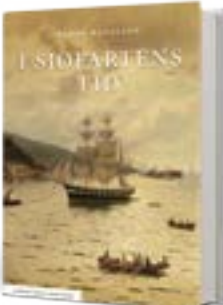
21. mai, Livssyn møter livssyn. Samtale ved langbordet. Foto: Tore Laukvik

Oppstart for konfirmanntåret 2026-2027. Foto: Åsmund Aarvik

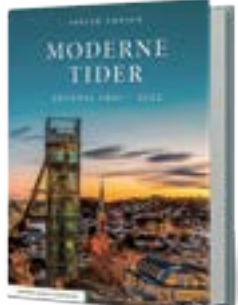
20. september ble de nye konfirmentene presentert for menigheten. Foto : Karin Thorsen

ARENDAL BY- OG REGIONSHISTORIE

Bind 1: Fram til 1723
Bind 2: 1723–1900
Bind 3: 1900–2022

Arendal kommunes bokprosjekt kan kjøpes i bokhandlene og på Kuben/AAMA.

Knut A. Høyer

BOKHANDEL

WWW.HOYERBOK.NO POST@HOYERBOK.NO STOLANDSGATE 7 ARENDAL

CORNER

Arendal, Pollen. Tlf: 37 09 99 41
www.cornerarendal.no

TREFOLDIGHET MENIGHETSBLAD

Utgiver: Trefoldighet Menighetsråd Redaksjonen: Karin Thorsen, Solveig Helljesen, Åsmund Aarvik, Harald Tallaksen Takk til bidragsyterne!	Faste medarbeidere: Menighetsrådet og faste ansatte. Bankkontonr: 3207 45 95382, VIPPS # 103454 Takk for gaver til menigheten og til menighetsbladet!	Frist stoff neste nr: 20. oktober Tema: Gaver trefoldighet.menighet@agderkirken.no Produksjon: Lay-out: Harald Tallaksen Trykk: Syncron Media AS
--	---	--

bravida

Tjenester innen:

- ELEKTRO
- BRANN
- SIKKERHET
- RØR
- VENTILASJON
- AUTOMASJON

Avdeling Arendal
Frolandsveien 6, 4847 Arendal Tlf. 37 00 26 00
Epost: arendal@bravida.no www.bravida.no

S Ø R E N S E N
E I E N D O M

GRAVMINNER
Vakkert – varig – verdig
Spesialister på omsliping, navntilførsel, restaurering og oppussing.

Mandag-fredag.....kl. 07.00-16.00
Torsdag.....kl. 07.00-18.00
Kvelds- og lørdagsåpent etter avtale.

10 års gratis oppretting av nye stein

Fevik Steinindustri
Tlf. 370 47 231 Mob. 975 92 000 E-post: post@fevikstein.no
Adr: Moy Moner 95 – mellom Grimstad og Fevik

= Agder Sparebank

Arendal begravelsesbyrå

Byglands

Et verdig og rimelig alternativ

Knut R. Bygland - tlf. 37 01 02 51 - www.byglands.no

SLAATTENE
BEGRAVELSESBYRÅ
etab 1927

Døgnvakt tlf: 37 05 91 65

Se www.slaattene.no

Vi går til kirke

27. september 18. søndag i treenighetstiden. Kl 11.00 Gudstjeneste. Jorunn Raddum og Jens Barland.

4. oktober 19. søndag i treenighetstiden kl 11.30 Gudstjeneste. Tore Laukvik og Tim Harry Blomberg.

11. oktober 20. søndag i treenighetstiden kl 11.00 Prostigudstjeneste. Espen Skovli, Tore Laukvik og Tim Harry Blomberg m.fl.

18. oktober 21. søndag i treenighetstiden. Kl 11.00 Gudstjeneste. Jorunn Raddum og Tim Harry Blomberg.

25. oktober Bots- og bønnedag. kl 11.00 Gudstjeneste. Tore Laukvik og Tim Harry Blomberg.

1. november Allehelgensdag. Kl 11.00 Gudstjeneste. Tore Laukvik og Tim Harry Blomberg.

8. november 24. søndag i treenighetstiden. Kl 11.00 Gudstjeneste. Tore Laukvik og Tim Harry Blomberg.

15. november 25. søndag i treenighetstiden. Kl 11.00 Messe for døve og hørende. Sissel E. Hasleholm, Vidar Svendsen og Jens Barland.

22. november Siste søndag i kirkeåret. Lys våken-gudstjeneste for små og store. Tore Laukvik, Åsmund Aarvik og Tim Harry Blomberg.
29. november 1. søndag i advent. Kl 18.00 Lysmesse. Tore Laukvik, Åsmund Aarvik og Tim Harry Blomberg.

Tårnagenter og kormedlemmer har laget illustrasjoner til skapelsen. Victoria og Tim heiser opp "kunstverket" for høsttakkefesten. Foto: Åsmund Aarvik

- 05.06. Ramila Delsoz Bahri
- 05.06. Lily Constanse Myhren
- 05.06. Mina Cornelia Myhren
- 14.06. Hans Thiago Tronsen
- 21.06. Olivia Wanvik
- 28.06. Emilian Voreland Tveit
- 28.06. Theo Must Flåto
- 28.06. Odin André Nordby-Torstensen
- 05.07. Sierra Meidell
- 12.07. Ovidia Kollen Lilleaas
- 12.07. Magnar Thue Beinset
- 02.08. Nico Højjord Kula
- 23.08. Emily Handrabura
- 20.09. Alma Bortne Verdic

- 06.06. Nina Holmen og Nicolai Horn
- 13.06. Desiree Omdal og Jan Ståle Nilsen
- 20.06. Gry Merethe Myklebust og Knut Gihle Arvesen
- 27.06. Julie Nærestad og Nils-Fredrik Guy Solem
- 03.07. Heidi Lindaas og Pål Henrik Eidsvig
- 25.07. Amalie Dotset Misund og Markus Hamsund
- 31.07. Sofie Roscher Conley og Tyler Jacob Moore
- 29.08. Jamilla Aanonsen Kjersmeier og Olav Marius Nordgård
- 05.09. Ingrid Furnes Wiggen og Henrik Johnsen
- 12.09. Jenny Willbergh og Sindre Flå-Losoa

- 23.07. Lars Marcussen
- 24.07. Marta Maria Jorkjen Eidsvig
- 29.07. Arne Christian Olsen
- 31.07. Nikoline Piwoni Høie
- 06.08. Bjørn Jacobsen
- 12.08. Signe Torill Smith Pedersen
- 21.08. Gro Hagnar Andersen
- 11.09. Heidi Westbye

Velkommen!

SØN

11:00

Gudstjeneste. Se oversikt inne i bladet, på hjemmesiden eller i avisene.

TIR

14.45 - 16.15

Konfirmantundervisning i Kirkekjelleren
Kontaktperson: Åsmund Aarvik/Tore Laukvik

17.30-19.00 (Annenhver uke i partallsuker)

Myra LilleYngres på Fredly bedehus
Kontaktperson: Åsmund Aarvik

18.30 - 21.00

Øvelse Trefoldighet kantori i kirken.
Kontaktperson: Tim Harry Blomberg

ONS

14.30 - 16.00

Konfirmantundervisning i Kirkekjelleren
Kontaktperson: Åsmund Aarvik/Tore Laukvik

17.00 - 18.30 (Annenhver uke i partallsuker)

Tårnagentklubb (8-12 år) i kirken.
Kontaktperson: Åsmund Aarvik

TOR

16:40 - 17:15

Øvelse Trefoldighet aspirantkor (1.-3- trinn) i kirken. Kontaktperson: Tim Harry Blomberg

17:00 - 18:00

Øvelse Trefoldighet Barnekantori (4.-7. trinn) i kirken. Kontaktperson: Tim Harry Blomberg

18:00 - 19:00

Øvelse Trefoldighet Ungdomskantori (fra 8. trinn) i kirken. Kontaktperson: Tim Harry Blomberg

FRE

12:00

Lunsjmesse i samarbeid med Kirkens Bymisjon.

Vipps ditt bidrag til
julegaveaksjonen.no

Takk for gaver til menigheten
og til menighetsbladet!
Bankkontonr.: 3207.45.95382
(Sparebanken 1 - Sør-Norge)
VIPPS # 103454